

“Cantar allò amb què cante”

Feia molt de temps que tenien ganes de donar-hi forma i compartir-ho. Hi havia els enregistraments, la veu pregona d'Ovidi Montllor, el record, els versos de Joan Fuster, les ganes. I, finalment, va ser que sí. Ha acabat de coincidir amb els aniversaris (90 del naixement de Joan Fuster, 70 del d'Ovidi Montllor, 50 de la publicació de *Nosaltres, els valencians*) i s'ha concretat en un disc d'homenatges i perseverances bastit a moltes veus.

A *dos de val*, se'n diu, perquè és l'expressió que es fa servir al joc de pilota per a establir que no se sap quin dels dos competidors és el millor. Ho explica el cantant i músic Paco Muñoz als mots de presentació que acompanyen el CD. Ell n'ha triat el títol i ell és, al capdavant, qui ha fet possible que, finalment, la intensa conjunció de veu i versos que es va viure a l'Olleria ara fa pràcticament vint anys arribi a més gent encara.

El 1993, l'Ovidi va dir Fuster en homenatge. En va quedar l'enregistrament. Durant anys, Paco Muñoz va guardar la idea de fer-ne disc, de tot allò. I, finalment, tal com ens relata Josep Albinyana, incansable activista cultural de la Vall d'Albaida, membre del Col·lectiu l'Olla i un dels organitzadors dels actes del 1993 i del que es farà aquest mateix mes de setembre, ens ho explica: “Finalment no va poder esperar més, va dir que ja era el moment i va deixar el material en mans de Bertomeu.”

I Bertomeu, que és el nom com a *bandautor* d'Albert Ortega, fill de l'enyorat membre d'Al Tall Enric Ortega, va anar per feina. I a sobre (o pels costats, o per sota, segons) de cadascun dels poemes enregistrats, hi va col·locar una música nova. Després, per a l'enregistrament, cada peça ha comptat amb veus destacades per a fer-hi comboi. D'aquesta manera, s'afegeixen a l'homenatge Hugo Mas i Batà (per al poema “Nota bene”); Rapsodes, Rafa Xambó i Bajoqueta Rock (per a “L' hora del record”); Pau Alabajos i Obrint Pas (“Homenatge a Ausiàs March”); Al Tall i Albert Ortega (“Cantar allò amb què cante”); Lluís

El dia 16 de setembre, diumenge, l'Olleria (Vall d'Albaida) viurà un acte especialíssim: s'hi presentarà ‘A dos de val’, el disc que aplega la veu d'Ovidi Montllor dient els versos de Joan Fuster. En doble homenatge.

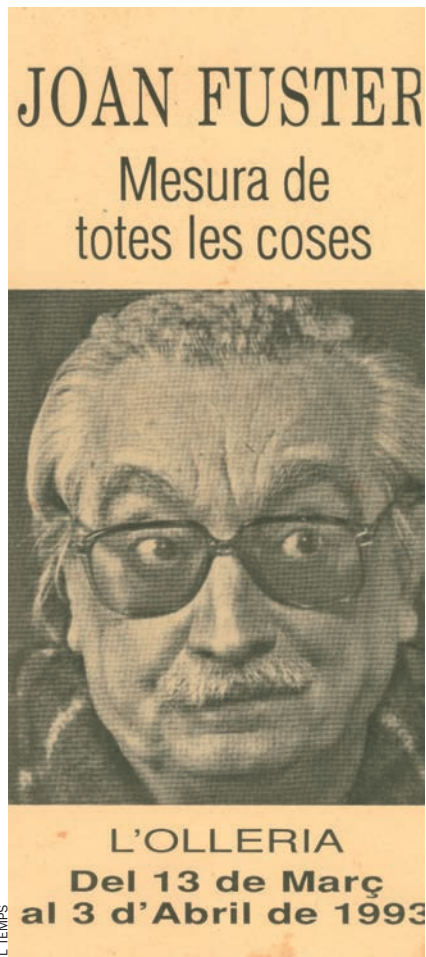
Miquel i Eva Dénia (“Poema amable”); Empar Torres i Carraixet (per a “Cançó inacabada”); els Ovidi Twins (per al psíquedèlic poema “La vídua”); Dani Miquel i Sva-Ters (“Infant que jo vaig ésser”); i Andreu Valor i Paco Muñoz per al darrer, “Elegia íntima”.

El resultat és sorprenent, divers, digne. La veu d'Ovidi Montllor imposa el ritme al conjunt, en harmonia plena amb els versos fusterians, que prenen la dimensió nova que el cantant (i actor) d'Alcoi sabia atorgar a les paraules: volum i concisió, cadència precisa, voluntat de ser sentit i d'arribar. I el CD esdevé així una petita joia de molt bon sentir.

La mesura i el vers. Encara no feia un any que s'havia mort Joan Fuster. A l'Olleria van veure clar de seguida que calia fer-li un comiat especial. Amb recursos mínims però amb tota la dedicació i l'empenta necessàries, van organitzar “quatre caps de setmana d'homenatge”, ens relata Josep Albinyana: “Al primer, per al vessant d'escriptor, hi va venir Antoni Ferrando; al segon cap de setmana, Vicent Ventura, que era amic personal de Fuster i en va parlar des d'un punt de vista més proper; al tercer, ja va ser el Fuster polític, amb una taula rodona que va comptar amb Josep Guia, Enric Tàrrega, Carod-Rovira, Enric Capilla i Vicent Soler. Va ser potent, sí.”

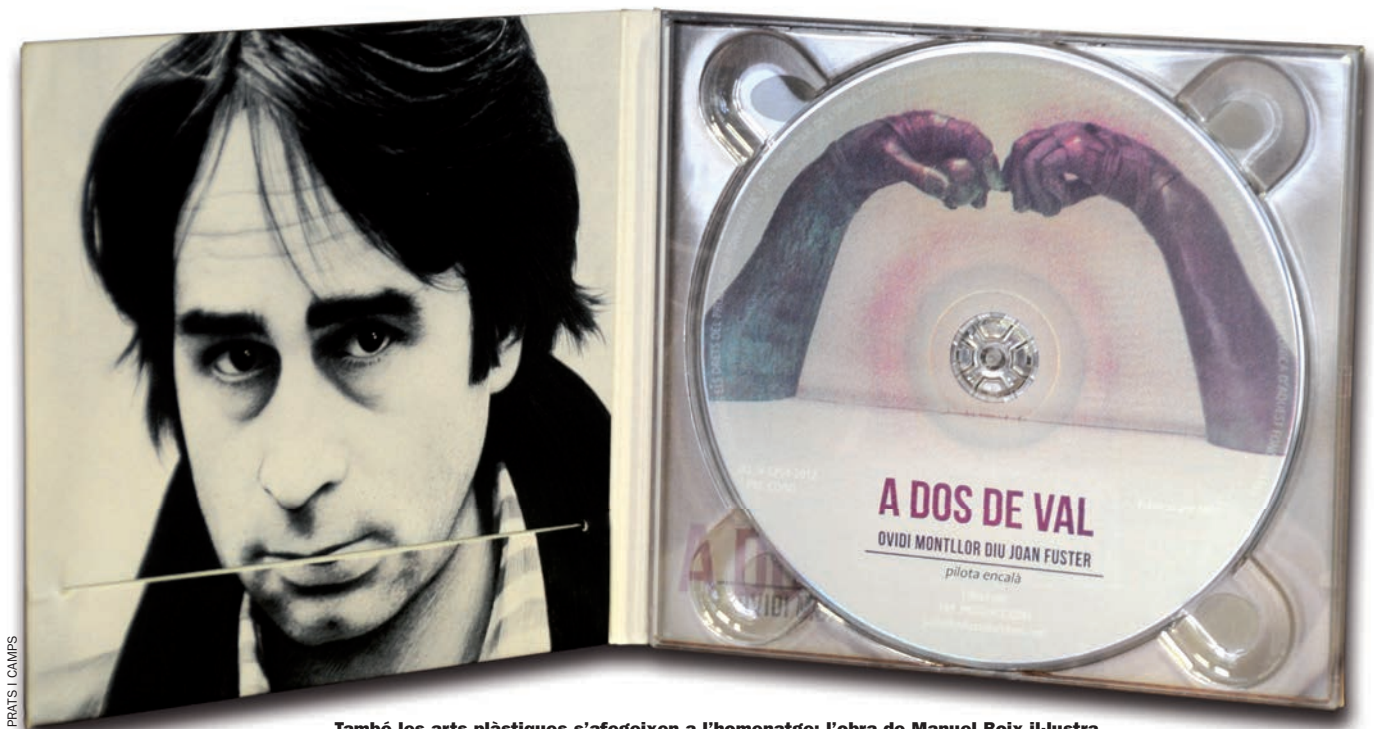
Els versos van quedar per al darrer dia, per al 3 d'abril. La banda de música va cloure l'acte, tot aquell homenatge de títol aforístic i explícit (“Joan Fuster, mesura de totes les coses”). Junt amb Paco Muñoz, van interpretar “Verges 50” i “Campanades a morts”: “Lluís Llach ens va dir: si ho voleu, vinc de públic, però no cante”, recorda Albinyana. I així va ser, per a l'homenatge. I va poder sentir, abans dels seus temes amb banda, l'Ovidi dient Joan Fuster. El Joan Fuster poeta.

Tal com escriu Francesc de Paula Burguera en un dels “pròlegs” del CD (els

EL TEMPS

L'any 1993, l'Olleria va acollir l'homenatge. Ovidi Montllor hi va dir versos de Fuster.

També les arts plàstiques s'afegeixen a l'homenatge: l'obra de Manuel Boix il·lustra perfectament el CD i li fa de portada. A dins, el retrat d'Ovidi Montllor que va fer Antoni Miró.

altres són d'Isabel-Clara Simó, de Paco Muñoz i de Josep Albinyana), “la seua poesia no és un apèndix de l’obra d’assaig, sinó que és un element fonamental en l’evolució del seu quefer literari. Hi trobem dues cares molt diferents: la d’un poeta exquisit, enlluernat per la poesia pura i pel simbolisme, i la d’un poeta irònic i mordaç amb un to antilíric”.

L’any 1993, el cinema Goya de l’Olleria va acollir els versos de Joan Fuster dits per Ovidi Montllor. Ara, en aquest Any Fuster proclamat per decisió popular, el mateix escenari acollirà la presentació del petit CD que els posa a l’abast de tothom. Dels qui van tenir la sort de

sentir-los en directe. Dels qui descobrim ara de nou els mots, la veu, la suma. I serà al mateix escenari del Goya. Amb sorpreses que són a la cuina i els organitzadors no tenen, òbviament, cap intenció de revelar (“que vinguen i ho veuran”, resumeix Albinyana amb un somriure). I amb la participació confirmada de Pau Alabajos, Batà, Salvador Bolufer, Dani Miquel, El Diluvi, Rafael Estrada, Aitana Ferrer, Enric Murillo, Hugo Mas, Juli Mira, Paco Muñoz, Albert Ortega, Andreu Valor i Rafa Xambó. Tots, presentats i conduïts per l’escriptor Francesc Mompó i la periodista Amàlia Garrigós. El seu magazín cultural, “Alta Fidelitat”,

a Ràdio Nou, ha estat retirat de cop de la graella: “Ningú no s’ho esperava”, ens diu Albinyana. “Serà també una ocasió perquè reba el reconeixement de tanta gent com dona suport a la seua faena.”

Un acte especial, de segur, hi haurà, el 16, a l’Olleria. Ho escriu Josep Albinyana: “Han passat els anys. Poc després d’aquella conjunció d’astres terrenals, l’Ovidi va pegar a fugir. I m’agrada imaginar-me’ls ara tots dos estomacs, amb el got a la mà i els ulls fixos en un present que ells van fer possible i ple d’artistes, tan ple com aquest disc.”

Núria Cadenes

JOSÉ LUIS GARCÍA

La solitud

Poesia 3i4

Premi Festa d'Elx

VICENT OLASO

El soroll de la pedra

Poesia 3i4

XXXI Premi de Poesia Senyoriu d'Ausiàs March

Poesia 3i4

Edicions Tres i Quatre / València

Pots seguir-nos a Facebook i Twitter

Visita la nostra botiga virtual en www.tresiquatre.com

JORDI LLAVINA

Vetlla

Poesia 3i4

Premi Octubre de Poesia